

3

KANNEN ER VOUALH

2

Er voualh e ge-mér hé hui-tel Pe lausk en

dud koh ou man-tel, Hag e choéj en toñnieu kaér-

ran A-veit kañnein en neué-han, Aveit kañ-nein

en ne-ué-han.

1.

Er voualh e gemér hé huitel
 Pe lausk en dud koh ou mantel,
 Hag e choéj en toñnieu kaèrran
 Aveit kañnein en neué-han.

2.

O pelleit, hui, aùél ha glaù,
 Amzér kri, amzér divalaù.
 Assès é omb bet kastiet
 Dré er gouian bir ha kalet.

— 2 —

3.

Hui estig ha hui truhunel,
 Joéntet hou poéh doh me huitel,
 Eit kañnein hemb cess noz ha dé
 É ma deit en amzér neué.

4.

Hui tud iouank ha hui tud koh,
 N'en doh hui bremen joéiussoh;
 Kañnam'b enta, rag en drougeu
 E zou chanjet ol é joéieu.

5.

N'en dès mui nitra de zoujein
 Nag anemiz de gombattein;
 Ni e hel, a volanté vad,
 Kañnein reih ha gobér chervad.

6.

En natur, en doar hab er gué
 E gemér ol ou leùiné;
 Rag ol en treu, hemb labourat,
 A zé de zé e za de vad.

7.

Trompet oh èl-kènt mar kredet
 È tei en treu d'oh é kousket;
 Rak birùikin ne zei argant
 È ti en dén lâch ha féniant.

8.

Nag é vehé er blé eurus,
 D'ur féniant é ma maleurus;
 Labouret enta mar doh fin,
 Ha troeit en doar én hou jaldrin.

— 3 —

9.

Ur goh vod e lar : « Pe hadér,
É kavér treu hag é estér; »
Mes pêh ur boén zou d'er gouian
Pe ne vé ket huizet d'en han.

10.

Sauet mitin, sauet bamdé,
Ila n'hou pou ket a leuranté;
Mes en dout treu ha kousket ré
E hra bout peur kent eid ur blé.

11.

Me zou bet ér Frans hag ér Spagn,
Én Angleterr hag én Almagn,
Ha jamés ne mès bet guélet
Er feniandet bout doktored.

12.

Hui e gav é oh tud abil
Pe iunet d'en déieu vijil,
Mes kent bout ker fin èl ur voualh
É vou ret t'oh iunein hou koualh.

13.

Kent el livreu hag er skritor
É oen mè doktor a natur;
Me choéjé partoutlein er gué
Eit laret splann er huirioné.

14.

Me honér partout ha, dré mémoér,
Er goh lez'n hag en histoér;
Ha, dré ma sahan goal vitin,
Ne mès bet tam poén é tiskein.

— 4 —

15.

Me houér eué er spagnolaj,
Mes er breton zou guel langaj.
« Kin ! kin ! kin » e zou me soñnen,
Hi e zou breton pen-d'er-ben.

16.

El ma laran « kin ! kin ! » perpet,
E klasq en dud gout me segred
Mes me langaj e zou « koh ! koh ! »
Bremen n'hellein monnet pelloh.

17.

Lod e lar d'ein é on friand
Ha lod aral é on gourmand,
Mes pe zébran eit bout « kuit ! kuit ! »
É on kentoh ur sànt ermit.

18.

Me zèbr en treu én ou natur,
Hemb klasq alén na konfitur.
Me zèbr èl-kent er péh zou mat,
Mes hemb bout jamés délikat.

19.

Me houér e mès tud amied
E lar d'ein monnet d'ou guélet ;
Mes pe gollér el liberté
É ma rei gir en amitié.

20.

Biuet e mès get me huitel,
Hantér divanch ha divantel
Zou guel genein eit bout én ti
Etal en tan hag én abri.

— 5 —

21.

Ne mès matéh na keginour,
Ha me viù èl-kent get inour;
Hag a viskoah e mès er choéj
A ol en treu e gousk er méz.

22.

Kuitans memb en e mès tennet
Eit n'em bou rézidans erbet;
Me zud ém raug e rè èl on
Ha jamés n'en d'int bet leron.

23.

Dihoallet eùé, drès peb tra,
A laret a nehé nitra;
Rak choéjet omb-ni bet get Doué
Eit distruj er prinued bamdé.

24.

É kreiz hou poén hag hou labour
É huitellan étal hou tor
Eit dischuéh ha difatigein
Hou kalon karget a chagrin.

25.

Pe ne huélan ket a zanjer
É tostas d'oh é peb amzér,
Ha me gañ nezé get dasson
Eit rein plijadur d'hou kalon.

26.

Étal hou ti hag én henteu
É on partout ar er bodeu,
Hag é kañnan gléér hag inour
De gement e zou passajour.

— 6 —

27.

Dré me muzik, ag er mitin.
 É laran d'oh bean mat saùein,
 Hag é tan hoah, liès én dé,
 D'hou vizitein get karanté.

28.

Aveit hou lakat tout koutant
 É on eid oh ur voualh argand,
 Hag eit hou miret a laret
 Ne talv ket er boén me sellet.

29.

Mui a vad e ra d'er galon
 Ur voualh e huitel ar b

·

p ton
 Eit ne ra er gloéh ag en éan
 De ol en doar é kreiz en han.

30.

Perag enta pe ran d'oh vad
 É oh-hui doh ein ken ingrat?
 Ah ! casset a me hoal gonzein
 Ha ne glasket ket me lahein.

31.

En han e vé perpet kaérroh,
 Er jaldrinien joéüssoh.
 Pé gleuér én hé, peb mitin,
 Er voualh doh bum réjoéissein.

32.

N'en dé kaèr na bournabl ur vro
 Ma ne vé moualhi ar en dro.
 Ur voualh e gañ é pen en ti
 É tal kant skouéd ha marsé mui.

— 7 —

33.

Aveit kañnein d'en neué-han
 É on-mé perpet er getan ;
 Hag a pe cess er pechonné.
 Me mès-mé hoah treu de laret.

34.

Boéh er vonalh e zou ker joéus,
 Ilé mélodi ker grasius.
 Me vehé ankoéhei' dèbreia
 P'hi hlenér trankil é kañnein.

35.

Guélet d'en han ol ér mézen
 Jatdrinien kaér ha bokèteu
 E bra joé ha vad d'er galou
 Pe gleuér ur voualh ér hantou.

36.

Dré en héaul é ma kaèr en dé.
 Ha dré en deliàu ol er gué,
 Hag en amzér n'en dé ket fin
 Ma ne gañ er voualh de vitin.

37.

Kent gobér hént ha monnet pèl
 Sellet mèn é ia me huitel ;
 Rak guel vou paud hou condision
 Mar d'oh tud a brékausion.

38.

Er gouian memb e vé doussoh
 Dré ma krian d'en ol : « kuoh ! kuoh ! »
 Ha mar hon dès arlerh mizér,
 En hum dennent ag en affér.

— 8 —

39.

El m'en dé rekis me havet
 É on èué dré ol er bed
 É kañnein en amzér neùé :
 Ah ! perak n'en d'oh hui bamdé !

40.

Me houér assès kent me lauskein
 É fal d'oh hoah m'interrojein,
 Eit gout perak me sei zou du
 Deusto n'en d'on ket un eutru.

41.

Mem beg ha deulegad milein
 E garehoh hoah devinein,
 Mes hiniù ne mès chei amzér :
 Red-é gortoz bet déguinér.